

Boh.) en proeven ter bestrijding van deze kever (p. 191); G. VAN ROSSEM en C. F. VAN DER BUND, Voorraadinsecten, materiaalbeschadigende insecten en insecten in huis.

Ook in de andere bijdragen zijn vaak mededelingen over insecten te vinden, zo in het hoofdstuk „Uitvoering van wettelijke maatregelen” over de bestrijding van de Colorado-kever in 1951 en 1952 (p. 92—94).

Bovendien bevat het boek tal van wetenswaardigheden buiten het terrein van de entomologie, die het tot een zeer lezenswaardige publicatie maken. — LPK.

Box, Harold E., *List of Sugar-cane Insects. A synonymic Catalogue of the Sugar-cane Insects and Mites of the World, and of their Insect Parasites and Predators, arranged systematically.* Commonwealth Institute of Entomology, Londen, 1953. 101 pp. £ -/15/-; \$ 2.25*).

De auteur van deze zeer volledige lijst heeft in recente jaren zeer intensief en met succes gewerkt aan de biologische bestrijding van boorders van het suikerriet in tropisch Amerika. Blijkbaar heeft dit en dergelijk werk hem geleid tot de moeizame arbeid van het samenstellen van dit overzicht. De lijst geeft de namen van niet minder dan ca 1275 phytophage soorten, van ca 500 parasieten en van roof levende soorten. In zijn voorwoord erkent de schrijver in dank de hulp, die hij gehad heeft van schriftelijke mededelingen en publicaties, o.a. van BETREM, REIJNE en van referent. — KALSHOVEN.

De cyaanpot. Het lijkt me niet overbodig nog eens te wijzen op de gevaren, die deze flessen bij slordig gebruik kunnen opleveren.

Nu de moderne chemie zover gevorderd is, dat men zelfs nauwkeurig de schadelijke invloed van zeer ingewikkelde organische vergiften kan bepalen, kan men rustig aannemen, dat de gevaren, die het gebruik van de eenvoudige anorganische, zoals de cyaniden, kunnen veroorzaken, geenszins overdreven zijn. Dat vooral in vroeger tijd meningsverschillen bestonden en over het al of niet vergiftig zijn van cyaankali (KCN) enz., berustte op het feit, dat bij verandering van cyaniden ongevaarlijke ammoniumverbindingen ontstaan en deze hebben bij toediening aan mens en dier geen uitwerking meer. Dat men daardoor paf stond, wanneer een vergiftigingspoging mislukte, terwijl het slachtoffer een honderdvoudige dosis gebruikt had, is te begrijpen, ook, dat men daardoor aan wonderen ging geloven of aan bedrog van chemici.

Het blauwzuur, dat in onze cyaanpotten ontstaat, is bij inademing dodelijk in de zeer geringe concentratie van 1 : 1000 (Prof. Dr C. J. VAN NIEUWENBURG, *Kwal. Chem. Anal.*, Dr F. P. TREADWELL, *Anal. Chem.*, vol 1), terwijl het cyanide, dat de pot bevat, eveneens zeer onaangename gevolgen kan hebben, wanneer het via wondjes in het bloed gebracht wordt, bijv. door het snijden aan een stuk glas van een gebroken vangfles.

Maar ondanks dit alles is het mogelijk, een volkomen „verantwoorde pot” te maken, doch uitsluitend op de volgende manier. Op de bodem van de fles giet men een laag gips van ongeveer 3 cm. Na een half uur legt men hierop met een tang of pincet een stukje cyaankalium (KCN) of natrium-cyanide (NaCN) van 5 à 10 gram al naar gelang de grootte van de pot. Hierop giet men direct ca. 3 cm gips en laat het geheel buiten drogen. Als de pot na afsluiting met een goed sluitende kurk niet meer condenseert, is zij gereed voor gebruik. Een dergelijke pot is volkomen ongevaarlijk, omdat het stukje cyaan opgesloten zit. De gipslaag laat voldoende blauwzuurgas door om de insecten onmiddellijk te doden.

Wie met dergelijke vergiften niet durft om te gaan, wil ik gaarne helpen een toegezonden fles in een cyaanpot te veranderen.

W. H. SOUTENDIJK, Burg. Tutein Noltheniuslaan 41, Apeldoorn.

*) Ter recensie ontvangen door de N.E.V.